



Verslag van "Stille Hulp" naar Roemenië en Oekraïne

Op zondagmorgen 24 oktober 2010 om 07.00u was het weer zover. De "Stille Hulp" afvaardiging gaat op reis naar Roemenië en Oekraïne. Op de eerste dag overbruggen we een afstand van 1200 km en overnachten in Mosonmagyaróvár, net over de grens in Hongarije. Dit motel was vorig jaar, toen we er ook sliepen, op sterven na dood en nu was er veel leven in de brouwerij. Het restaurant was weer open en bijna alle kamers waren bezet, gelukkig hadden ze nog een drie persoonskamer over. Als je zo met zijn drieën op een kamer ligt dan kom je er achter dat één man behoorlijk snurken kan. De volgende ochtend na het ontbijt weer verder het Hongaarse land doorkruisen om aan het eind van de middag in Tinca aan te komen. Bij de grens zijn nog nauwelijks controles, je kunt bijna zo doorrijden.

Aangekomen bij Sandor en Katinka Berke werden we hartelijk ontvangen. Na het avondeten hebben we eerst wat uitgewisseld over ons leven en onze gezinnen, zo ook over de familie Berke. Later op de avond hebben we het ook nog over de gemeente Tinca gehad waar Sandor predikant van is. We hebben met Katinka over het bejaardenhuis gehad.

Dinsdagmorgen na het ontbijt, helaas was het weer wat druilerig maar dat weerhield Henry er niet van om met wat meegenomen gereedschap proefvlakjes schilderwerk te doen, op zowel kozijn als op de muur. Dit alles om te bezien wat daar de resultaten van waren. Ondertussen hebben de Fransen het gebouw verder bekeken op de technische staat en we kwamen er achter dat we hier nog wel een paar dagen aan het werk kunnen, om er weer wat moois van te maken. Wil je het hele gebouw op knappen dan ben je weken bezig en die tijd hebben we niet. Er zijn problemen met de vloeren, de ene helft is van beton en de andere helft is van hout, niets loopt er vlak en overal zijn er drempeltjes en dat is voor die bejaarden niet gemakkelijk bewegen. Ook is er nog al wat te doen aan hang en sluitwerk om alles weer gangbaar te maken. Tevens hebben ze vorig jaar nieuwe kozijnen gekregen die door "Stille Hulp" gesponsord waren maar de kozijnen zitten nog steeds in de grondverf en daar moet dus ook wat aan gebeuren anders zijn ze zo weer kapot. Al met al nog heel veel werk.

Misschien moeten we kijken of we meer geld kunnen genereren, zodat we daar een aannemer aan het werk kunnen zetten om gedeelten op te knappen. Plannen zijn gemaakt om de weerszijden vanaf de buitenzijde te isoleren. Het bejaardenhuis zelf heeft daar de financiële middelen niet voor.

Oh ja en de snurker sliep nu op een eigen kamer dus daar hadden wij geen last van.

We hebben heel constructief gesproken met Sandor en Katinka over de aanpak voor het opknappen, zoals ik al zei er is veel geld nodig.

De avondmaalscollecte van 14 november hebben we al in Tinca afgedragen. We hebben € 500,00 daar gelaten en hopen dat de collecte dat opbrengt. Zodat zij kunnen werken aan hun toekomst en een begin kunnen maken met de voorbereidingen

De kerstnachtdienst collecte, die ook bestemd is voor "Stille Hulp" wordt besteed aan kerstpakketten in de kerkelijke gemeente van Tinca zodat de mensen daar ook wat extra's hebben met de kerst. De kosten daarvoor zijn ongeveer € 2000,00 zodat wij uw steun goed kunnen gebruiken.

Woensdag tegen de middag, na nog wat schilderproefjes zijn we weer vertrokken naar Nyiregyhaza in Hongarije waar we in het kindertehuis Magdaleneum overnachten hebben. Ook dit huis wordt af en toe gesponsord door "Stille Hulp". Vorig jaar hebben we geld achtergelaten waar men een buiten schommelbank voor gekocht heeft. Dit jaar konden we zien dat de bewoners inderdaad gebruik maakten van die schommelbank en dat is altijd goed om te zien dat het geld goed is besteed. Ook deze keer hebben we hier weer geld achtergelaten om een invaliden douche weer op te knappen. Na gesprekken over het huis en een goede nachtrust zijn we de volgende ochtend vertrokken naar de Oekraïne waar we om 12.00uur een ontmoeting hadden met de tolk Sandor Kovacs en de dominee Albert van Hetyen en de 2 diaconale dames Eva en Bertha.

Bertha werkt in het dorpje Hetyen en Eva werkt in het dorpje Chonkapapi. De dames houden in een schrift bij waar ze geweest zijn en wat ze doen en welke bijbel teksten ze gelezen hebben bij de bezoeken. Samen hebben ze ongeveer 50 gezinnen die ze bijna wekelijks bezoeken. Buiten het lezen en bidden doen ze ook wel hand en spandiensten: zoals het koken van eten, medicijnverstrekking enz, eigenlijk wat thuiszorg hier doet. Deze dames krijgen een betaling van ons zodat zij ook een kleine aanvulling hebben op hun "pensioengeld". Wij hadden voor deze mensen incontinentie materiaal meegenomen en een doos met dekens en daar waren ze erg blij mee. Dit materiaal is erg duur voor die mensen daar en zij krijgen het niet vergoed. Een pak met 18 broekjes is daar ongeveer een ¼ maandsalaris. Vandaar die grote dankbaarheid. Wij zijn na afloop van het gesprek gelijk met Bertha en Eva mee geweest naar 2 gezinnen om daar zo'n pak af te geven. Een man van ongeveer 45 jaar, die door medische fouten aan het bed was gekluisterd en er

helemaal niet meer uitkon woonde in een klein huisje met 4 generaties en ze probeerde met zijn allen het hoofd boven water te houden, ze waren erg dankbaar dat wij deze spullen brachten. Voor ons was dit ook erg emotioneel. In het andere dorp zijn we geweest bij een oude mevrouw van 83 die eigenlijk niet meer kon lopen en in een klein bedompt kamertje lag met weinig licht en weinig bezoek. Dan hebben onze oudjes het er heel wat beter voor elkaar. Ook maken deze dames veel dingen mee wat we in de gesprekken hoorde dat ze bij de mensen komen en bidden en dat ze dan een paar dagen later zijn overleden. Ook voor hen is het niet altijd gemakkelijk, maar zij hebben een ongelofelijk vertrouwen in de Heer dat zij dit werk kunnen en mogen doen. Ook hebben ze 1 keer in de maand een bijeenkomst met de dominee om hun eigen gedachten en emoties te ordenen. Na al die verhalen en indrukken zijn we weer tegen 14.00u begonnen met de terugreis. Na een overnachting in Mosonmagyaróvár zijn we de volgende ochtend weer doorgereden en waren we vrijdagavond tegen 23.00u weer in 't Harde. Dankten we de Heer dat we weer gezond en veilig thuis waren.

Het was een drukke week met veel emotionele ontmoetingen, een gebied waar nog veel hulp gebruikt kan worden. Daarom zijn wij ook blij dat wij als "Stille Hulp" en de gemeente deze kleine bijdrage kunnen geven aan deze mensen om zo voor hen het leven een klein beetje te verzachten. Om dit alles mogelijk te maken hebben we de steun van de gemeente nodig en wij willen u dan ook al attenderen dat er op zaterdag 11 dec weer de jaarlijkse kerstmarkt is waar u de vertrouwde kransen kunt kopen, we staan voor de Maretak in het winkelcentrum. Ook is de kerstnachtdienst collecte bestemd voor deze doelen.

Dat geld hebben we hard nodig om al deze dingen waar te maken. Steun ons.

In het volgende nummer, na een besluit in de eerstvolgende "Stille Hulp"vergadering, omschrijven we in detail wat onze vervolg plannen zijn voor de gemeente Tinca.

Tevens zult u in een volgend nummer van samen op weg een beschrijving vinden van de kerkelijke gemeente van Tinca

Met een vriendelijke groet; de "Stille Hulp" reizigers.

Frans v Hoorn

Henry Veldkamp

Frans v Stalduinen

PS; Helaas door een omissie mijner zijds is dit niet in de dec kerkblad gekomen. De kerstmarkt heeft ongeveer € 1000,00 opgeleverd en daar zijn we erg blij mee, wij willen u dan ook danken voor uw steun.